

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžo/3/2013
Identifikačné číslo spisu:	4012200780
Dátum vydania rozhodnutia:	29.01.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Zavadská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:4012200780.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu Borsodi Tranzit Foglalkoztatási Kôzhasznú Nonprofit Kotlátolt Felelősségű Társaság, so sídlom 3600 Ózd, Jászi. O.u.3, IČO: Cg.05-09-017581, Maďarská republika, zastúpeného JUDr. Ladislavom Csákóm, advokátom so sídlom 048 01 Rožňava, Hviezdoslavova ul. č. 4, proti žalovanej Sociálnej poisťovni v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8, o preskúmanie rozhodnutia žalovanej z 31. januára 2012 číslo 13687-2/2012-BA vo veci zániku nemocenského poistenia, dôchodkového poistenia a poistenia v nezamestnanosti, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 4. októbra 2012, č. k. 26S/45/2012-42, v časti o trovách konania, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre zo 4. októbra 2012, č. k. 26S/45/2012-42 v časti, týkajúcej sa trov konania z m e ň u j e tak, že žalovanej ukladá povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania na súde prvého stupňa vo výške 916, 49 € a náhradu trov odvolacieho konania vo výške 161, 76 € (celkom 1 078, 76 €) na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ladislava Csákó, vedeného v UniCreditBank Slovakia, a.s. Rožňava pod číslom XXXXXXXXXXXX/XXXX, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre rozsudkom zo 4. októbra 2012, č. k. 26S/45/2012-42, zrušil rozhodnutie z 31. januára 2012 číslo 13687-2/2012-BA podľa § 250j ods. 2 písm. c), d) OSP a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi do rúk jeho právneho zástupcu náhradu trov konania vo výške 754,73 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení uviedol, že žalovaná ako správny orgán druhého stupňa svojím rozhodnutím z 31. januára 2012 číslo 13687-2/2012-BA rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Topoľčany z 12. augusta 2011 číslo 32062-47/2011-TO zmenila tak, že vypustila text „...§ 210 ods. 1 písm. a) zákona o sociálnom poistení...“ a v prevyšujúcej časti odvolanie zamietla a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa potvrdila. Krajský súd z obsahu spisu zistil, že pánovi Y., občanovi Maďarskej republiky, nar. 12. septembra 1965 nevznikol pracovný alebo obdobný pomer na území Slovenskej republiky, lebo aj počas výkonu práce na území Slovenskej republiky bol zamestnancom žalobcu. Správny orgán prvého stupňa

vo výrokovej časti konštatoval, že menovanému zamestnancovi zaniklo povinné poistenie 12. augusta 2007, ale ani žalovaná nezaujala stanovisko na základe ktorého zákonného ustanovenia dospela k záveru o vzniku, resp. zániku povinného poistenia. Týmto postupom žalovaná, ako aj správny orgán prvého stupňa znemožnili žalobcovi, aby vôbec mohol posúdiť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia, teda aby mohol z rozhodnutia zistiť, kedy a na základe akého ustanovenia povinné poistenie vzniklo alebo zaniklo.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca v časti o trovách prvostupňového konania. Navrhol zmeniť výrok napadnutého rozsudku priznať mu náhradu trov aj za písomné vyjadrenie z 28. augusta 2012 v prvostupňovom konaní v sume 161,76 €. Nesúhlasil s názorom krajského súdu, že uvedený úkon nebol urobený na výzvu súdu a že sa mohol vyjadriť aj na pojednávaní, pretože je právom účastníka, aby sa vyjadril k veci kedykoľvek. Súčasne žiadal o priznanie náhrady trov v rovnakej sume aj za podanie odvolania.

Žalovaná sa na odvolanie žalobcu písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu treba vyhovieť.

Podľa § 142 ods. 2 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov, potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Zo spisov vyplýva, že prvostupňový súd žalobe vyhovel a z uplatneného nároku na náhradu trov konania v sume 916,49 €, priznal žalobcovi náhradu vo výške 754,73 € v súlade s § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Za vyjadrenie k žalobe z 27. augusta 2012 krajský súd náhradu trov konania nepriznal, lebo ho nepovažoval za účelne vynaložený a urobený na základe výzvy súdu s poukazom na skutočnosť, že súd zaslal žalobcovi vyjadrenie k žalobe spolu s predvolaním na termín pojednávania, na ktorom mohol prítomný zástupca žalobcu uvedené stanovisko predniesť.

Odvolací súd nepovažuje za správny názor prvostupňového súdu, podľa ktorého tento úkon (vyjadrenie k žalobe z 27. augusta 2012) nebol účelne vynaložený na bránenie práva. Hoci sa žalobca so svojím právnym zástupcom mohli vyjadriť priamo na pojednávaní pred krajským súdom, účastníkovi nemožno brániť, aby sa k svojej veci vyjadril kedykoľvek a v akejkoľvek forme, ktorú považuje za vhodnú, ak vyjadrenie smeruje na lepšie posúdenie nárokov žalobcu. Trovy, ktoré za takýto úkon účastníkovi vznikli, sú trovami účelne vynaloženými na dosiahnutie práva.

Rozsudok prvostupňového súdu preto v napadnutej časti podľa § 220 OSP zmenil a priznal žalobcovi náhradu trov v súlade s § 250k ods. 1 druhá veta OSP aj za vyjadrenie k žalobe z 27. augusta 2012 podľa § 11 ods. 4 vyhlášky a rovnako aj za podanie odvolania. Trovy úkonu pozostávajú zo sumy 127,17 € za právnu službu podľa § 11 ods. 4 vyhlášky, zo sumy 7, 63 € režijného paušálu a 26, 96 € ako DPH v rozsahu 20 %, teda spolu 161, 76 €.

V odvolacom konaní mal žalobca úspech, preto mu patrí náhrada trov konania za jeden úkon v rovnakej výške spolu 161, 76 €.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.